

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΕΙΟΤΙΜΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

«ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Α΄.

Ββ

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΕΙΟΤΙΜΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

«ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Α΄.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά.

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 6ης Ἰουνίου 1907 τοῦ ὑμετέρου ἀξιολόγου «Ταχυδρόμου» ἐδημοσιεύσατε κύριον ἄρθρον, δι' οὗ συγκρίνοντες ἐμέ τε καὶ ἕτερον Μητροπολίτην Ἰωάννην, τοῦπίκλην Παπίαν, — γνωστὸν ὡς πολυθρύλλητον ἔν τε Παραμυθίᾳ καὶ Λέρῳ καὶ Καλύμνῳ, διὰ τὴν ἑξοχὸν αὐτοῦ ἐμπράγματον δρασιν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς Ἐπισκοπικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας — ἐπάγεσθε, ὅτι «νῦν ἡ

Μεγάλη Ἐκκλησία δὲν τηρεῖ τὴν κεκανο-
νισμένην ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἐκ-
κλησιαστικὴν δικαστικὴν πορείαν, καὶ ἐκ
κομματικῶν λόγων δι' ἐμὲ ἐγένετο, ὅ,τι
ἐγένετο ἐν συνοπτικῇ διαδικασίᾳ ἀνα-
πολογήτως καταδικασθέντα εἰς ὑπε-
ρρορίαν καὶ ἐπικαλεῖσθε δικαιοσύνην».

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν πικρὰν ἀνά-
μνησιν ταύτην κατόπιν ἑξαμήνου ἀπο-
χῆς ἀπὸ τῆς ἐνεργοῦς τῆς Ἐκκλησίας πο-
λιτείας ἐν ξένῃ κατακείμενος καὶ νόσῳ
δεινῇ συνεχόμενος, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νῦν
κρύψω καὶ τὴν κατέχουσάν με συγκίνη-
σιν, διότι οὕτως ἄνευ ἐξωτερικῆς τινος
ὑπομνήσεως, οὐδὲ παρακλήσεως,
ἀλλ' ὥς εἰπεῖν *ipso jure* ἐκ καθήκοντος
δημοσιογραφικοῦ κατείδετε τὴν προφανῆ
ἀδικίαν τὴν πρὸς με γεγενημένην καὶ κα-

τεννοήσατε, ὅτι ἄλλο τι ἦν τὸ ἐλατήριον τοῦ κατ' ἐμοῦ προσωπικοῦ μίσους τῶν ἐντεταλμένων τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ εὐχομένων δικάζειν ἀμερολήπτως καὶ κατὰ νόμον ἢ αἰσχροὶ καὶ κτηνώδεις κατηγορίαι ἀθλίων τινῶν ἀνθρωπομόρφων τεράτων τυχοδιωκτῶν τινων, κατασταλαζάντων εἰς Δεδπαγάτς, ἐκ τοῦ συμφυρμοῦ τοῦ καταλαβόντος αὐτὸ καὶ μὴ ἐχόντων οὐδένα πόρον ζωῆς, ὄνειδισάντων, ὅτι, αὐτοὶ ἐκεῖνοι ἔπαθον ἐν Βαλοῦκ Παζάρ, Ἀδριανουπόλεως καὶ ἀλαχοῦ, τέκνα πορνογενῆ, αὐτόχρημα κερσφόρα δίποδα ἐκ τῆς πανσπερμίας ἐκείνης, ἦν μόνος ὁ μὴ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τριήμερον βιώσας δύναται καὶ τυφλὸς ὢν νὰ μὴ ἀντιληφθῇ, ὑλικά ὄμματ' ἐχόντων καὶ ὑπὸ τυφλοῦ ὁδηγουμένων, πάν-

τως νοεῖται ἐν σχέσει καὶ πρὸς κεκρυμμένην τινὰ δύναμιν καὶ ἀνεύθυνον διὰ τὰς πράξεις αὐτῆς, ὑπαλληλίσκων φημί τινων ξένων κυβερνήσεων, βουλομένων νὰ συγκαλύψωσι τὰ ἴδια αὐτῶν αἴσχη ἢ τὰ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ἱμειρομένων δρᾶσιν, διοίκησιν καὶ ἐπιρροὴν πρὸς τοὺς σκοτίους αὐτῶν, ἀλλ' ἐθνικοὺς δῆθεν σκοπούς, πωλούντων ἐκδουλεύσεις πρὸς τὰς ἀποβλακωμένας προΐσταμένας αὐτῶν ἀρχάς, τὰς ὑπὸ τῆς μέθης ἢ χαρτοπαιγνίου καὶ ὑπνηλίας ἀνικάνους νὰ σκεφθῶσι καὶ ἐξελέγχωσι τὰ ὑποβαλλόμενα αὐταῖς, ἐκζητούντων περιγυμνήας καὶ ἀμοιβὰς πρὸς συγκαλύψιν τῆς ἑαυτῶν γυμνότητος καὶ δι' ἑλλειψιν πασης ἄλλης ἐν τῷ κύκλῳ αὐτῶν σῶφρονος καὶ συνετῆς ἐργασίας.

Ἐπειδὴ ὁμῶς, κ. Διευθυντά, εἰς οὐδέν
κόμμα ἀνήκω, οὐδὲ διέθικά ποτε ψῆφον
καὶ συνείδησιν δίκην βλακωδῶν ἀνθρω-
παρίων, θαυμάζόντων τὸν Δαλαϊλάμαν
τοῦ Φαναρίου καὶ καταπλησσομένων πρὸ
τῆς ὀξύτάτης, παλιμβούλου καὶ ἄλλο-
προσάλλου πολιτικῆς αὐτοῦ, ὅτε μὲν ψυ-
χρᾶς, ὅτε δὲ θερμῆς, ἄλλοτε πάλιν ἀβλι-
χρᾶς, ἀλλ' αἰείποτε ἐγωϊστικῆς καὶ
ἰδιοτελοῦς, γνωρίζω ὑμῖν πεπαρη-
σιασμένως, ὅτι διετέλεσα πάντοτε ἐν πε-
ποιθήσει· εἰλικρινῆς καὶ ἐν τῇ ἐκφράσει
καὶ παραστάσει τῶν ἰδεῶν μου ἀπτόη-
τος. Ἐκν δὲ αἱ ἐμαὶ ἀντιλήψεις συμπί-
πτουσι καὶ πρὸς ἄλλων γνώμας τε καὶ
ἰδέας, ἐποδυρομένων τὴν κατάπτωσιν, ὥς
μὴ ὥφειλε, καὶ παρέλκυσιν τῆς Ἐκκλη-
σίας Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοῦ προο-
ρισμοῦ αὐτῆς, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου, ὅτι

συγκομματίζω μετ' ἄλλων ἢ ὅτι εὐρί-
σκομαι συνδεδεμένος ἐν τῷ ἄρματι ἄλ-
λων ἀσυνειδήτως ρυμουλκούμενος.

Τούτων δ' οὕτως ἐχόντων ἐπιτρέψατέ
μοι νᾶ ὑπομνήσω ὑμῖν, κ. Διευθυντά,
καὶ τόδε, ὅτι ἐπειδὴ πάνθ' ὅσα ἔγραψεν ἡ
ὑμετέρα ἐφημερίς, ἔγραψε καλῇ τῇ πίστει
ἀρυσμένη τις πληροφορίας αὐτῆς ἔκ τινος
γραμματίσκου ἐν τοῖς Πατριαρχείοις,
ἔχοντος τὸ προνόμιον νᾶ χαίρη τὴν ἐμπι-
στοσύνην τοῦ προϊσταμένου του καὶ διὰ
τοῦ ιδίου διαπορθεύοντος τὰς ιδέας του,
—καὶ ὅστις πρὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὰ
γραφεῖα τῶν Πατριαρχείων, ἔδει νᾶ ἀνα-
μιμνήσκηται τῶν ἐρώτων, πλατωνι-
κῶν πάντως γε εἰ μὴ γε καὶ πραγματι-
κῶν ἀνεψιῶντινων κάποιου ἀρχιερέως, μεθ'
οὗ εἰς κακόχαρτον ἔριν ἦλθον ἄλλοι, τῶν

στρογγύλων μελανῶν καὶ μεγάλων ὀφθαλ-
 μῶν αὐτοῦ ἔνεκα, — ὦρείλε, νομίζω, τότε
 νὰ σταθμίζη ἡ ἀξιότιμος Διεύθυνσις καὶ
 ἐξελέγχει τὰ ὑπούλως διαπεμπόμενα πρὸς
 δημοσίευσιν ἐκ τῶν παρασκευνίων, — τοῦτο
 μὲν πρὸς βλάβην ἀτομικὴν ἐμοῦ, τοῦτο
 δὲ πρὸς βλάβην ὁλοκλήρου τῆς Ἱεραρχίας
 καὶ συναρπαγὴν τῆς κοινῆς γνώμης, πρὸς
 ἀλλότρια ζητήματα, ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ
 ἠθικῇ ζημίᾳ τοῦ Γένους, — ἀντὶ νὰ κό-
 πτηται τώρα διὰ τὴν ἀδικίαν, καὶ τὰ
 δύο σταθμά, ἅπερ κρατοῦσιν οἱ ἰσχύον-
 τες καὶ ἐν καλπασμῷ ἐξωφρενικῷ ἡγού-
 μενος τε καὶ σύμβουλοι πρὸς ἀποσύνθεσιν
 παντὸς ἱεροῦ βαίνοντες καὶ νομίζοντες, ὅτι
 διὰ τῆς σανίδος τῆς σεσηπυίας ὡς τὰ
 πολλὰ καὶ σκωληκοερώτου, ἦν ἐνηγκα-
 λίσθησαν, θὰ σώσωσι τάχα τὴν ἐμπιστευ-
 θεῖσαν αὐτοῖς παρακαταθήκην!!!... ἐκ τοῦ

φοβεροῦ τούτου χειμῶνος, τῆς δίνης τῶν συγχρόνων γεγονότων, ἅπερ οὔτε νοοῦσιν, οὔδὲ φαντάζονται· ἀλλ' οὔτε θέλουσι νῦν προσέξωσι καὶ πρὸς τὰς εἰσηγήσεις καὶ γνώμας ἀνδρῶν πονούντων τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν περιῆλθον τὰ τοῦ Γένους πράγματα, εἰκῇ φέρονται καὶ ἐν ἀπογνώσει γινόμενοι πάντων τῶν ἀγαθῶν στοιχείων τοῦ Γένους εἰς ἀπώλειαν ἐρρίφθησαν κατὰ τό: πλανῶντες ἐν γνώσει καὶ πλανώμενοι, ἐν συνειδήσει δημαγυρτεύουσι πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ εὐτελοῦς αὐτῶνσαρκίου.

Ἐπειδὴ δὲ εἴτε διότι σέβομαι πλεῖον παντὸς ἑτέρου τὴν θέσιν μου, εἴτε διότι θέλω νῦν ἀποφύγω τὴν ἀναγραφὴν ἀσχημιῶν διαπραχθεισῶν ὑπ' ἀνθρώπων οἰομένων εἶναι τι — καὶ τὰ πάντα μὲν ἐπισταμένων οὔδὲν δὲ γνωσκόντων, περὶ πάντων

τεττιγιζῶ τῷ τρόπῳ φθεγγομένων, οὐδα-
μῶς δ' οὐδέποτε τὸν οὐδὸν σχολείου πα-
τησάντων, οὐδὲ ἐδράνου ποτὲ θέσιν γνών-
των, ἀλλὰ δυστυχῶς κολιοιοῦ δίκην πτερὰ
ταοῦ ἐγκεκορδουλημένων, ἵνα καὶ διὰ μυ-
ριοστὴν ταύτην φορὰν τὸ ἔκφυλον τοῦ
ἡμετέρου Γένους βεβαιωθῇ, ὥστε ἐξέλιπον
οἱ γράμμασι κομῶντες καὶ παιδείᾳ κεκο-
σμημένοι καὶ τιμῇ ἡμφιεσμένοι καὶ ἠθικό-
τητος τέλος στεριμνείως καὶ ἐν πεποι-
θήσει ἐχόμενοι κληρικοί —, εἴτε ταῦτα ἐν
Φαναρίῳ ἐγένοντο, εἴτε ἐν Βάρνη, εἴτε ἐν
Θεσσαλονίκῃ, εἴτε ἐν Ἀγίῳ Ὄρει καὶ ὑπ'
ἄλλων ἀλλαχοῦ, ἐπιὼν καὶ πίνω καὶ θά-
πιδω τὸ ποτήριον τοῦτο τὸ πικρὸν τῆς . . .
ἀνομίας ἕως καιροῦ τινος. Τοῦτο ὅμως
σημειοῦμαι ὧδε καὶ πρὸς γνῶσιν τῶν πολ-
λῶν, ὅτι ἐπεικῶς τὰ μάλα, ἂν μὴ ἀσυ-
νειδήτως καὶ ἄνευ διαπομπεύσεως καὶ δια-

τυμπανίσεως συγκαλύπτωνται. πολλῶν ἐν ἱεράρχαις τὰ ἀνομήματα καὶ παρέρχονται ἀπαρατήρητοι αἱ μεγάλαι τοῦ βίου αὐτῶν κηλῖδες, χωρὶς καὶ νὰ λάβωσι γνῶσιν ἢ μᾶλλον πρὸς κατάπληξιν τῶν κατηγόρων αὐτῶν, ὁρῶντων μετ' ἱλίγγου ἀντὶ τιμωρίας ἐξαιρετικὰς τιμᾶς καὶ ἀποκαταστάσεις καὶ παχείας ἀπολαβὰς διὰ τὴν ἐν τιμῶν καὶ χριστιανικὴν αὐτῶν διαγωγὴν καὶ χαριτόβρυτον δρᾶσιν.

Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἀσκανδάλιστον τῶν ἱεραρχῶν βιοτὴν ἐν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ οὐδαμῶς οὐδέποτε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἤνοιξαν, ὅπως ἴδωσι τὰ περίξ αὐτῶν τελούμενα καὶ τοὺς πρὸ τῆς ρινὸς αὐτῶν ὀργιάζοντας ἄλλους τε πολλοὺς ἀλλ' ὧν ἡγήτωρ τυγ-

χάνει ὁ πολὺς ἐν τελεσιουργήμασι καὶ
νῦν ἐν Βλάχκᾳ τὰς ἐπισκέψεις ποιούμε-
νος καὶ ἐπὶ ἀδελφομιξία κατηγορούμενος
ὁμοτράπεζος συνοδικὸς πάρεδρος.

Τὰ ὅσα αὐτῶν ἔβυσταν πρὸς τῆς τρα-
γικῆς τῶν ποιμαινομένων διαμαρτυρίας
καὶ τὰς κατ' αὐτῶν καταγγελίας εἰς τὸν
κάλαθον τῶν ἀγρήστων ἔρριψαν· οὐδὲ κή-
δονται τὸ παράπαν, ἀλλ' οὐδὲ φεῖδονται
τῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας ἄλλων ἀνω-
τέρων κληρικῶν, βουλόμενοι τοὺς πάντας
νὰ λακπατήσωσι καὶ ἐπὶ τῶν πτωμάτων
ἐκείνων ὀρχούμενοι καὶ ἱστάμενοι νὰ δει-
κνύωσι τὸ μικρόμεγα αὐτῶν ἀνάστημα
καὶ ὅλως ἀναγώγως, ἴσα τῇ χύδην καὶ
τοῖς κοινοῖς τῶν βροτῶν συνηθείᾳ, νὰ κα-
ταρρυπαίνωσιν αὐτοὺς διὰ τῆς συκοφαν-
τικῆς, μυσαρᾶς καὶ βδελυρωτάτης ἐν

λόγοις συμπεριφορᾶς καὶ ἀτασθάλου γλώσσης. Διὰ τῆς ἀνηκούστου καὶ συνενόχου ἐνοχῆς καὶ ἀνυχῆς πρὸς τοὺς ἐστιγματισμένους, φιλάδελφον δῆθεν οἰκονομίαν ἐξασκοῦντες, δεικνύουσιν ἀκατανόητον συμπάθειαν, εὐκόλως νοουμένην παρὰ τῶν εἰδημόνων, καὶ στοργὴν ἀξιοθρήνητον, αὐτῶν τούτων ὄντων, δυστυχῶς ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν κατεσπιλωμένων καὶ ρερικνωμένων.

Ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν, κύριε Διευθυντά, καὶ μετὰ τῆς παρακλήσεως, ἵνα μηδέποτε ἄλλοτε γράψετε περὶ ἐμοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους — τοῦτο μὲν διότι δὲν ἐζήτησα ἄλλο τι κατ'ἡγορούμενος ἐκτὸς δικαιοσύνης παρὰ τῶν κρατούντων, ἄνευ ψευδελιγμῶν καὶ βρασμῶν ψυχικῶν καὶ εἴτι ἐτέρου

οἱ ψευδολογοῦντες καὶ ἀπαταιῶνες, ὑπὸ
τὸν παχὺν μύστακα καὶ τὴν κε-
καρμένην κόμην ὑποτονθορίζουσι, τολ-
μῶσι δὲ καὶ γράφουσι καὶ μετ' οὐ πολὺ
ἀναιροῦσι,—τοῦτο δὲ τὸ καὶ σπουδαιότε-
ρον, διότι—καθ' ὅσον ἡ ἀδύρριτος ἀνάγκη
τῆς ἀτομικῆς μου ὑπερασπί-
σεως χωρεῖ ἐπιτακτικῶς — θὰ μὲ ἐξω-
θήσῃ νὰ προβῶ εἰς ἀποκλύψεις ὀνο-
ματικὰς καὶ πραγματικὰς μετ'
ἀποδείξεων, ὧν αἰσυνέπειαι, ὡς δὲν
ἀγνοεῖτε βεβαίως ἔνεκα τῆς πείρας ὑμῶν
περὶ τῶν κοινῶν ζητημάτων, διότι ὁμο-
λογουμένως κρατεῖτε τὰ σκῆπτρα τῆς
δημοσιογραφικῆς δράσεως ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει καὶ πολλῶν ἀνδρῶν νόον ἔγνωτε,
ὡς καὶ τῆς τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων λογικῆς
κρίσεως, θὰ ᾧσι πρὸς βλάβην τοῦ
τρίτου.

Ἐπὶ τούτοις δέξασθε παρακαλῶ, Κύριε
Διευθυντά, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέ-
του πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου μεθ' ἧς
καὶ διατελῶ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11^ῃ Ἰουνίου 1907.

Ἐν Χριστῷ εὐχέτης
† Μητροπολίτης ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Σ. ΚΟΥΣΟΥΔΙΝΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

1907

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023282

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Σ. ΚΟΥΣΟΥΔΙΝΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

1907

